

Εκκλησιάζουσες, μία θεατρική παραγωγή από το Θέατρο Τέχνης

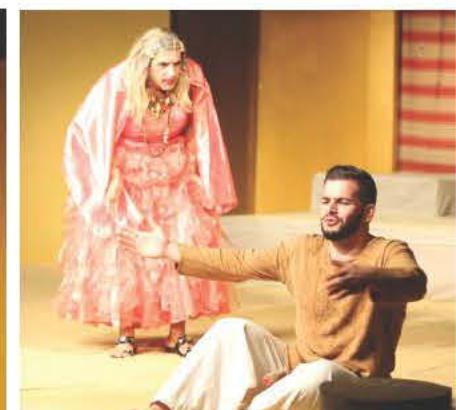
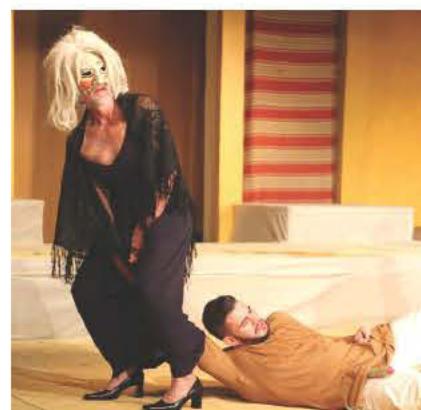
Γράφει ο Γρηγόρης Χρονόπουλος

Mία ακόμα θεατρική παραγωγή από το Θέατρο Τέχνης χαρήκαμε που παιζεται αυτές τις πημέρες στην πόλη μας. Μια αρχαία κωμωδία του Αριστοφάνη. Μια πολιτική σάτυρα θα έλεγα, πολιτική κριτική μιας εποχής που έχει πολλά χαρακτηριστικά της εποχής μας. Το ζήτημα είναι ότι αν δεν ξέρεις τις συνθήκες της εποχής, αν δεν ξέρεις το ιστορικό, είναι δύσκολο να το καταλάβεις. Για παράδειγμα αν δεν ξέρεις πότε γράφτηκε, την οικονομική κρίση μέσα στην οποία παρουσιάστηκε και την οποία εκφράζει, τις αντιλήψεις της εποχής, για το απίθανο της γυναίκας στην εξουσία, για την ελευθερία στον έρωτα, δεν μπορείς να καταλάβεις ότι ο άλλος πάει να παραδώσει τα υπάρχοντά του – που συμβολίζουν υπερβολικούς φόρους – ούτε την άλλη σκηνή με τις γριές και τον νεαρό. Ήταν στους νόμους που εθέσπισαν οι γυναίκες πρώτα να κάνει ένας νέος έρωτα μέ μια πλικιωμένη κι ύστερα με την κοπέλα του, Για να βολεύονται και οι γριές. Νόμοι ακατανόπτοι στη δική μας εποχή. Φεμινιστικό θα έλεγα, ή προσκείμενοι σε φεμινιστικές αντιλήψεις. Όπως η υπόνοια ότι οι γυναίκες θα τα καταφέρναν καλύτερα, από τη διαφθορά των πολιτικών. Χωρίς τη γνώση ή εξήγηση όλων αυτών το έργο βγαίνει ένα αποκριάτικο πανηγύρι ακατανόπτο. Γι' αυτό θα έλεγα μια ενημερωτική εισαγωγή, ιδιαίτερα για το δικό μας κοινό, μια συνοπτική ομιλία στην αρχή, το σημείωμα στο πρόγραμμα να πούμε, που δεν διαβάζεται στο λίγο φως πριν την παράσταση, να γίνει συνοπτική ομιλία. Θα ήταν κατατοπική για τους πολλούς.

Το έργο κύλησε πολύ καλό ήταν όλοι καλοί και μια διαπίστωση πτων ή Έβελιν Τσαβάλα έχει

πάρει τον αέρα της σκηνής, όπως και ο Κώστας Βερτζάγιας. Καλά, η Κική Μπέτη, Μιμίκα Βαλαρή, Σούλα Μεσσάρη και Λιάνα Βερτζάγια έχουν βαθμολογηθεί, όπως Μέλπω, Δαβίσκας και Μεσσάρης, οι τελευταίοι με άριστα. Και οι κοπέλες όλες πολύ καλές, με επαγγελματική παρουσία όλες. Και οι γριές πολύ καλές, εκείνη προ παντός με τα ροζάτα....χαριτωμένος!!! Στο Σταύρο συγχαρητήρια, δύσκολα τα αρχαία, χρειάζονται και εξήγηση. Και τα σκηνικά πολύ καλά. Για το ενδυματολόγιο... δεν ξέρω, δεν μου άρεσαν εκείνα τα κοντοβράκια με τις δαντέλες, γιατί τόσο κοντά τα φουστάνια; Κι εκείνα τα σύγχρονα ανδρικά; Ξέρω, κάνουν πολλές καινοτομίες οι σύγχρονοι. Και στις κωμωδίες συνηθίζονται. Και το τελευταίο, θα το πω κι ας θυμώσει π φιλενάδα μου. Όλες κακοχτενισμένες, γυναικούλες λαϊκές, όμως η περούκα της Μέλπως ούτε ακατάστατη, ούτε αρχαιόσυστα, ούτε σύγχρονη αιπμέλπη, Η περούκα της Μέλπως χτενισμά του 1935.

Πάντως το έργο πολιτική σάτυρα και επίκαιρο, μπράβο στην τόλμη του Σταύρου. Μόνο, εξηγήστε το να γίνει κατανοητό. Είναι τόσο επίκαιρο.

Εκδήλωση για την Ημέρα Μνήμης της Γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου από την Αδελφότητα «Ποντοξενιτέας»

Αριστερά:
Ο Ευθύμης
Αυγετίδης προσφέρει
πίνακα στον Στέφανο
Παπαδόπουλο ως
αναγνώριση της πο-
λύχρονής προσφο-
ράς του
στον «Ποντοξενιτέα»

Δεξιά: Το Συμβούλιο
του «Ποντοξενιτέα»
και οι τρεις
τιμηθέντες

